

KURHAN (1) *sb m*

kurhan, [kuran].

-ân, -an-.

[*sg A kurhân.*] \diamond *pl G kurhan(o)w.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Usypany wał obronny; kopiec nad grobem, wysoka mogiła: czemu by pewnej części pol nienáznáczono/ gdzie by iym zamki zbudowano/ ná ktorych by żołnierze náłzi czáfu woyny przemiefzkáwáć mogli: z ktorych by iáko z Kurhánow (ábo z fkałek) [*tanquam speculis*] przyciągnienia nieprzyaciélkie vpátrowáć móžno *ModrzBaz* 103v; [SKirmunt y Ginwił vczyniwfzy przyftoyne pogrzeb ohyczáiem Pogáńfkim Oycowi Xiążęciu Mingaiłowi/ vfypáli kościom iego kurhan wyniosły *StryjKron* 273; ktorzy [*Skirimunt i Ginwil*] oycá Pogáńfkim obyczáiem pochowáli/ y ciáło fpaliwfzy kościom iego vfypáli Kuran wielki nie dáleko od Nowogrodká. *BielKron* 1597/154 (*Linde*)].

AKtt